

ناظم کاروگردار

وفاقی حکومت و اگانگ وزارت نصابی بھر مکٹ گوں

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

زماں یوں کے کاروں کردار

بشری قیوم بلوچ

کلین حق پہ بلوچی اکیڈمی ہے

بلوچی اکیڈمی۔ کوٹھ	چھاپ کنخ -
قلات پنمنگ پرلیں۔ کوٹھ	چھاپ جاہ -
۱۹۸۰	سری وار -
سے ہزار	سیکو -
محمد عارف	بہا -
	کتابت -

پیشندگانِ زال

زال و مرد عہمراہی چہ بُنگ از ل عہ نت - دا جہ خدا عہ کہ آدم عہ جوڑ
 کت - آئی اواری بیل بخوا عہ هم جوڑ کت - دا جہ آدم و بی بی ختا بزاں مرو
 جنین دویں چا سرا ہمراہ انت او یک درا دگنیا عہ تہا آہان گزر نت -
 چا کہ انسان نسل گوں یکے عہ دیبا شت نکنت نه ایو کا مرد نہ ایو کا جنین
 عہ دیبا بُرت کنت - پیشا دویں ان ہمراہی برابری ویکوئی نے بندار عہ
 نت - دا جہ خدا عہ دویں ان عہ یک درا پہشت نے تہا جاگہ دات - دویں ان
 درا نام د توار بوت - بلے ہمی ہمراہی دیپترا یکیں دولا شت نکرت
 یکہ انسان عہ دا جہ خدائی گپ نہ زورت - دت سری کت - او بشہ جنت عہ
 پکت انت - سکی د سوریان آماج بو تنت - ته رند تری نسلاں یکے دوی
 "مرا ڈوہ ایر کت" .

مودتہ بالادو آزاد ایان سبب عہ بنیار ترات - آئی وقت واری دزارئے

زمه دار تیوگا جینن ۽ را جوڑ کت - ار لگت جینن بئے مُرجگا - آئُ ٻنجیں کر
جوڑ کت که جینن آمان چہ بہشت ۽ کشگ ٿئے ذمہ دار ٿنت - آئُ گشت
که جینن ۽ مردینا را رد دات و داجہ خدا ٿئے پرمان پروٹا یئنت - شه جنتی نزد
۽ زیبہر کن ٿنت -

زمانه گوزان بوت - مردئے زدو کینگ گیش بوان بوت دگنیائے تھا جینن ٿئے
کارڈ کرد بس ہمی پشت کپت که آیبو ببیت - مردے تھا بداریت سہزادی
مردئے دل پڑ بوت - یا آئُ چونایا تناہ کت - تے یک یبوئے پروٹت ڏور
رات - آئُ بدل ۽ ڈگ یبوئے دستا کت -

جینن ۽ کہ مرتیں زخم ٿئے جت تا آئُ په مرد ۽ پنج دجنک ودی
کت - آمان ۽ رو بیت هن و لائک کت - او پدا ہماں مولد جوڑ بوت -
دگنیائے درستیں ملک او قومانی تھا جینن بھائی مائے جوڑ بوت - مرد ۽ آرا
وقت میراث کت - آرا وقت دامانی دیما دات - او زرت - کسانیں رُوے اونا گھوشی
آلن پیدا جینن ٿئے لاتا ہما سابت فٹ دات کہ آرا بود ہستت -

جینن ۽ را په درگ ۽ پچھر ہما وردن نہ دات کہ مرد ۽ دت دارت -
ٻنجش بزان که جینن ٿئے ربیہ شہ مال و دلت ۽ گیش نہ ایت - بلکن شہ

دولت بُد کتر او بد ترات - چوکه آئُ کٹ ہم وارت - ٹرگان و پیہار ہم
سگت - او پہ مرد ہُ کٹ و نکار ہم کرت - آڑا ہم لَپ دانتیا دوئی لَپ
ہم شوہاز کرت - دہنیکہ مال و دولت ہُ راوئی لَپ شوہازی نے ہچہرگم پیر
ن بونت - داہند ہُ آہان کاہ و کدیم و ت شوہاز کرتہ

اسلام نے تمہارا بول نے جاہ۔

اعزت نے کٹ - زالبول ہُ مانا یک یبو ہُ مانا بورت - پنجو کہ مردم گون
لیبعو ہُ گوازی کنت - اگاں دل چہ ایشی ہُ پرو بوت - نے ایشرا دور دات
دگ لیبو نے لوگ ہُ آہست - یسب داریت و دوئی دل دشن کٹ -
زالبول ہُ را چہ یک مولدے ہُ گیش نے چاریات و جاہ نے دات -
زالبول ہُ را چہ مرد ہُ کتر بیکت - لہتینیں ملک ہُ بہتیں اُستمانی نہیں
اگاں کسی ہُ لوگ ہُ جنکے پیدا بوت - نے آڑا زندگ ہُ زندگ کنڈ کٹ -
کے جنکے پرچم بچکے نے ٹفت - اسلام ہُ ساری زالبول ہُ را یک کتریں
ملوک نے یلگ بوت -

اللہ تعالیٰ ہُ وقت قرآن ہُ راہ ہُ زالبول ہُ را ہما جاہ و عزت دوات

کر چائی۔ ساری پچھر آتا زستگت۔ قرآن مار جا رجت کر نالبول و مرد برابر ان جنین پیسح ڈیم عَ چہ مرد عَ کمتر نہ مُنت۔ اونہ مرد چہ جنین عَ بالا تر نہ بلکیں ہر دو برابر نہ مُنت۔ یکیں درو ہے عَ بر عَ یکیں پل عَ نکرو گک مُنت۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُفُسٍٖ وَاحْدَةٌ

ترجمہ:- من شارا بزاں بنی آدم عَ شہ یکیں نفس عَ پیدا کرتے۔ یکیں نفس عَ چہ پیدا بلوگ انت۔ کئے ہے شما۔ بزاں نسل انسان پدر نہ نسل انسان ہے تھا مردو جنین ہر دو آوار نہ مُنت۔ بزاں ہر دو چہ یک نفس نہ عَ پیدا بلوگ انت۔ البت مردو قی لہتیں کر دئے سبب عَ چہ جنین عَ افضل تر بزاں دیا تر نہ مُنت۔ اور نالبول عَ ہم چیزے کر دانت کر آمرد عَ رامان نیست انت۔ پیشنا جنین وقت ہے کر دانی سبب عَ چہ مرد عَ افضل تر دیا تر انت۔ بزاں وقت دلتی کر دآئی سوپ یکے عَ چہ یک نہ عَ دیتا عَ افضل تر انت۔

فضل اللہ عَلیٰ بغضنك عَلی بعضٍ

ترجمہ:- شاہر دوکان عَ یک دری نہ سرا بزرگ حاصل انت۔ مردے پچھنی ہمیش انت کر خدا عَ آرا پہ جنین وزہگانی کُ دکانی پڑ ماٹگ۔

مرد جنین و زہگانی لاپ و پچ سے ذمہ دار انت۔ جنین ۽ دا جہ خدا ۽ چ
اے گرڈت ۽ رکنیت تاکہ آئی دلگوش دو بھر مبیت۔ پرچہ کہ جنین وقت
زندے گیشتریں وہ ۽ زہگ سے پیدا کنگ و رو دینگا گواز نیت۔ اے دخا
آؤگہ کٹ وکال و لاپ نے شو باز ۽ پہ سرجی کت نہ کنت۔ اے دوئیں
وت مزین کار انت او دوئیں کاراں زالبل ایو کا کت نہ کنت۔ پہشا خدا
۽ شہ دوئیں مزین کاراں یکے مرد ۽ سرا پو کہ کت و یکے جنین ۽ سرا
چیا کہ مرد ہم جنین سے ہے فرض ۽ پچ وڑا پورا کت نہ کنت۔ اے خاترا
مرد یک چیز سے ۽ بُرہ تر انت۔ او دومی جبر ۽ جنین چہ مرد ۽ دیا تر نہ
اللہ تعالیٰ ۽ آخری پیغمبر حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم ۽ جنین
۽ را گوں وقت مبارکیں دستاں ہما جاہ و مرتبہ دات و ہما عزت و شریعے
واہنہ کرت کہ یک شریدار او عزت داریں مردے ۽ را نیب اتنت۔
واجہ سے نامی ایں گپتار ۽ کہ جنت ماس سے پادانی چیرا انت۔ بزاں اگاں
مردے جنت لوٹت تو وقت ماس سے ہزمتا پکنت۔ آرا عزت بدنت او دش
بماریت۔

پیغمبر خدا ۽ وقت آخری رج سے خلبہ ۽ ایندگہ بہاراں ابید پرمان

کت۔ کہ اے مردان شے جینان شے سراحت است او آہان سزا شے حق
است۔ دا جھے عَ اول جنین آن حق نئے نام گرت۔ او صاف کت کر بچش کر
مردان حق جینان سرا است۔ جینان حق مردان سرا استنت۔
مرد بائُر کر جنین آن حقان بگیشیت۔ آهان عزت او لمح دیارے پر دگ
عَ پکفت۔

دا جھے خدائے حکم نئے رو عَ جینان پہ زور اور ابید آہان رزا نوگ عَ
دارگ بند پوت۔ او نکاح عَ را مردو جنین نئے نیام عَ یک عہد محکیں پیمانے
اوشتارینت۔ کہ مرد جنین دوئین پہ دل رزا دل عَ دوستی عَ نکاح
بکفت۔ پہ وہد ورثتے دیبری عَ رسول کریم عَ حکم دات کہ مردو جنین
ہر دو دانگ دزانگ نے کار عَ ہیل بکفت۔

حدیث عَ رو عَ حلم در برگ مردو جنین دوئینان سرا فرض انت۔

TORI آہان تاں چین عَ روہنگ پکپیت۔

اسلام عَ نامداریں زال:- پونایا اسلام عَ تہا بازمزنیں نامداریں زال پیدا
بوڑ کر آیاں اسلام عَ بازمزن بہرمت کرتے۔ ہر جنگ عَ تہا آمردانی کو گ

پر کوپک گون بوتگ انت۔ یک نیمگا پی آن و آپ دیبا داتہ تو دومی نیمگا
آیاں و دارو اور درمان کرتے۔ یک نیمگا دت گون کاپڑاں دیم پیسی کرتے۔
اوگون لٹ و چوبان آنانی ارش ٹھے دیم داشتا۔ اے نامداریں بی بی آن
بھرت و سفر و کرپائی آن و ہم گون مردانی اواری و سگنگت۔
اے ردع ما ایو کا سے نامداریں بی بی آن حالا دیاں
۱ بی بی خدیجہ ۲ بی بی اسماعیل بنت ابی بکر ۳ حضرت صفیہ رضی

ام المؤمنین بی بی خدیجہ اسلام ٹھے تھا اولی میں زال انت کر آئی
اسلام قبول کوت اور داجہ خدا شے سرا ایمان اورت اور خدا و دیم دا گیں
رسول و رامنہت و مار آئی کلیمہ دانت۔

بی بی اولی زال انت کر اللہ و رسول ص و گس بانک و مبارک و فند
و شریار بوت۔ گوں داجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و مکاح و وہ و
بلبل شے امبر چل سال ات اور داجہ و امبر مبارک بیت و پنج سال
ات۔

بی بی خدیجہ فریش خاندان ٹھے یک مالداریں جنو زادے ات آئی دتی

مال تاں دُور دُور پہ سو راگی شام و دمشق و دیم دانماں شہ پیغمبری ॥
 رسکا پیسر آئی واجہہ محمد نے نیک نامی اور راست بازی اشکن گت
 واجہہ عَ را کاسد کت کر سیک رندی منی مال نے مستر تو بجو۔ واجہہ عَ لہبہ
 خدیجہ عَ بہر پدا نہ کوت اور مانانال تُرت دیم پہ شام عَ شت۔ بی بی نے
 سیک گلام نے میسرہ ہم واجہہ نے ہمراہ ات۔ رامان آئی واجہہ نے شری
 کردار، ادب و عادت دیتاں۔ اے رندی بی بی عَ را زیات پائیگ ہم
 بوت۔ گلام عَ سیک سیک حال ولی بی بی آرا سرکرتاں۔ بی بی عَ کہ اے حال ٹھکناں
 باز دش بوت۔ اور واجہہ عَ آرا گوں د تانکاح لگنے پیگام دیم دات۔ واجہہ عَ
 ولی ناکوئے سوچ د سلاحاں رندگوں بی بی خدیجہ عَ نکاح کوت بی بی عَ ولی
 کلیں مال و نمی واجہہ نے دستا داتنت۔ کہ مرچی عَ دیم لے مال نے
 گنن۔ ہر چون شرزانے ایشان ہر ترح کن۔ مبارک عَ ولی دہی عَ چلوی سال عَ
 ہر درج سبب عَ بگرسے تاں شام کوہ حرائے سرا یک گھارے عَ تھا
 شت نشت د خداں نام گت۔ حق عَ جست و پر مبارک عَ دل عَ نشگ
 ات۔ برے برے تاں نے نے روپیں ہا گھار عَ تھا نشت۔ مدام بی بی عَ
 واجہہ نے توہنگ ولی دستاں تیار کت پچکا مان کت وہ ہمراہی عَ دیم تاں

یک روپے حضرت جبرائیلؐ چہ خدا نے یہاں کا دھی آورت ہو سر کرت کہ بوان وقت خدا نام ہے کہ ترا خدا نہ وقتی بنی ہو رسول جوڑ کتہ کہ تو دُگنیا نے مردمان آئی ٹکلوآں سر کینے۔ کہ انسان وقتی اللہ نے کافر و رہبندانی سرا بروئیت۔

واجہ پر ترس ولرز لوگ ہے اہت دگوں بی بی خدیجہؓ عَلَيْهِ السَّلَامُ گپ جت بی بی خدیجہؓ واجہ عَلَيْهِ السَّلَامُ دلبڑی دات کہ تو مترس تو خدا نے نیکیں بندھے ہو۔ تو پھر دروگ نہ بستہ۔ الما خدا نہ ترا وقتی رسول جوڑ کرتہ۔ بی بی نے تلا آں دامجہ نے دل دیا اہت اے دڑا بی بی خدیجہؓ دُگنیا نے اولی نزال ہے اول مردمیت کہ آئی خدا نے آخری بنی محمد صلی اللہ علیہ وسلم نے سرا ایمان آورت۔

بی بی خدیجہؓ نے ہر سکی د سوریاں گوں بوتہ۔ پیغمبری نے جار پر نیکا زند درستیں قوم قریش داجہ نے دشمن بوت۔ آہاں بے پکھ آنذاب دات۔ بے شاباش انت بی بی عَلَیْهِ السَّلَامُ ہر مشکل د سکی آن وہد ہے واجہ عَلَیْهِ السَّلَامُ دلبڑی دات۔ دز کمک کت۔ ہے ڈرمنانی تاریخ ہے تیلانکانی ریسا اشتات۔ آئی وقت یوگیں مال ہے مڈی وقت ساہ داجہ نے سرا نزد گوت۔

بی بی خدیجہ نے شش زہگ آیا۔ دو پچھ کا سکم او ظاہر رم ایشاں کان
و دنات کوت۔ چار جنک بی بی زینب۔ بی بی فاطمہ۔ بی بی عقیہ۔ بی بی ام کفر
اے شش زہگ چہ واجہ رسول ع بوتنت۔ بی بی خدیجہ رضی۔ بیت و پار و بیت
و پنج سال گوں دایہ رسول خدا ع گوانہنت او پیغمبری نے دہمی سال ع دنہ
کوت۔

آئی وفاتی ع واجہ سک دل پر د بوت ع آئی جمالی ع را سک مارت۔

حضرت اسحاق بنت ابی بکر

انت۔ بی بی اسحاق چہ ہجرت مکہ ع بیت و ہفت سال ساری پیدا بوت
بی بی شے آرس گوں دایہ رسول خدا شے ٹروزہگ حضرت زبیر بن العوام
ع بوت۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم او حضرت ابو بکر صدیق ع مدینہ منورہ
ع سربوگارند کے او دے حالت شر بوتاں۔ زالبولانی آرگ ع سوج و سلاح
بوت۔ زالبولانی لومائیگ بوت۔ بے زالبولانی شکر و سروگ بی بی اسحاق
ات۔ دختر کے نام ع سر بوتت بی بی اسحاق ع نامی میں پنج حضرت علیہ
دری بوت۔ اے اولی میں زہگ ات کے ہجرت ع پر اسلام ع تھا پیدا

بُلت۔ ۶۰ اسلامی گل زمین نئے سرا آئی چھ پنج کت انت۔
 حضرت عبداللہ بن زبیرؑ من شست و شش و عراق و عرب نے حاکم
 ہو ہوت۔ اے دخان حضرت امیر معاویہؓ پنج یزید اسلام نئے تھا ہیں
 کاے بنائیں گا لانک ابتکت۔ گیشتر مرد ماں آئی خلافت منست۔
 بے بی اسماؓ و ناداریں پنج حضرت عبداللہ آئی بیعت کنگا انکار کت۔
 یزیدؓ پر عبدالملک بن مروان خلافت ۶۰ سرا نشت۔ حضرت عبداللہ اشی
 بیعت کنگا ہم انکار کت۔ عبدالملک بن مروان ع& ولی وزیر حجاج بن یوسف
 ع& گوں عبداللہ بن زبیرؓ جنگ کنگا دیم دات۔ اے دخان حضرت عبداللہ
 کر شریفؓ را ولی آخری پناہ گاہ لیکت او ہمودا نشک ات۔
 یکم ذوالحجہ، ۷۰ حجاج بن یوسفؓ کمرے چپ و چاگرد ع& ولی پونج
 ع& را نذر اینت۔ تاں شش ماہ جنگ بوت وردو وردن برکت برت انت۔
 حضرت عبداللہ نئے سنگت و بیلاں یک یکا آرایہ دیان و حجاج بن یوسف
 و شکرے تبا اوار بوان بوتنت۔
 آخر یک روپے عبداللہ ولی ماں بی بی اسماؓ ادا شُت و درا نیت منی ماں
 من کہیں بیل و سنگتاں منایہ دات و یک یک ع& شت انت۔ نول تو پے گئے

من گوں حجاج بن یوسف بساح بکنیں۔ حضرت اسماعیل پتو دات۔ اے منی پنچارہ
وقتی کاراں شرتر زانے ہو پوہ بے۔ اگاں تو زانے کہ تو پہ حق جھانے تے گرا
وقتی دل ہو دگ کھیال ہو آرگا ساری بڑو چور مرد ہو جنگ بکن۔ اگاں شہید بوتے
من دشیر بین۔ اگاں تو دگیاٹے وازمند بوتے تو چتو گنہ تریں مردم پڑھ نیت
کہ پہ وقتاں بد بوتے۔ او ایدگہ مخلونکان ہو بے گناہ ہو کوشار نیت ہے۔
حضرت عبداللہ وقت ماسنے نیک دوا ان ہو زرت دشست آخر جنگ
کنان شہید بوت۔ حجاج بن یوسف آئی لاش مبارک زرت دربت۔
سے روپر ہو پہ بی بی اسماعیل دیستی کہ انگتہ حضرت عبداللہ ہو لاش دربتا۔ بی بی
اسماعیل ہو منہن صبر و سگ درائیت۔ تینگی آؤندہ نہ اہتا کہ اسلام ہو اے شہزاد
چہ وقت اسپ ہو ایرے؟ اے دھولیں دل دھوئی ہو سگ بی بی اسماعیل پیہیں شیر
زا لاق کار انت۔

بی بی اسماعیل مزن نامداریں و صبر کنوکیں زالے ات۔ حضرت اسماعیل مزن
اخلاق ہے بی بی ات۔ بی بی وقت مزن دل او دست پچھی ہو ہم باز مشہورات
بی بی یک راست گھٹیں زالے ات۔

بی بی اسماعیل وقت اولی میں رج گوں دا جہ رسول خداۓ ہمراہیا سکت۔

بی بی اسحاق پنج بیخ حضرت عبداللہ - عزوجہ - نذر - عاصم - ہاجر او
تے جنک حضرت خدیجہ - ام الحسن او عائشہ بو تگاں - بی بی اشنا رسال
ابراهیم، خدا کمک شریف و دفات کٹ -

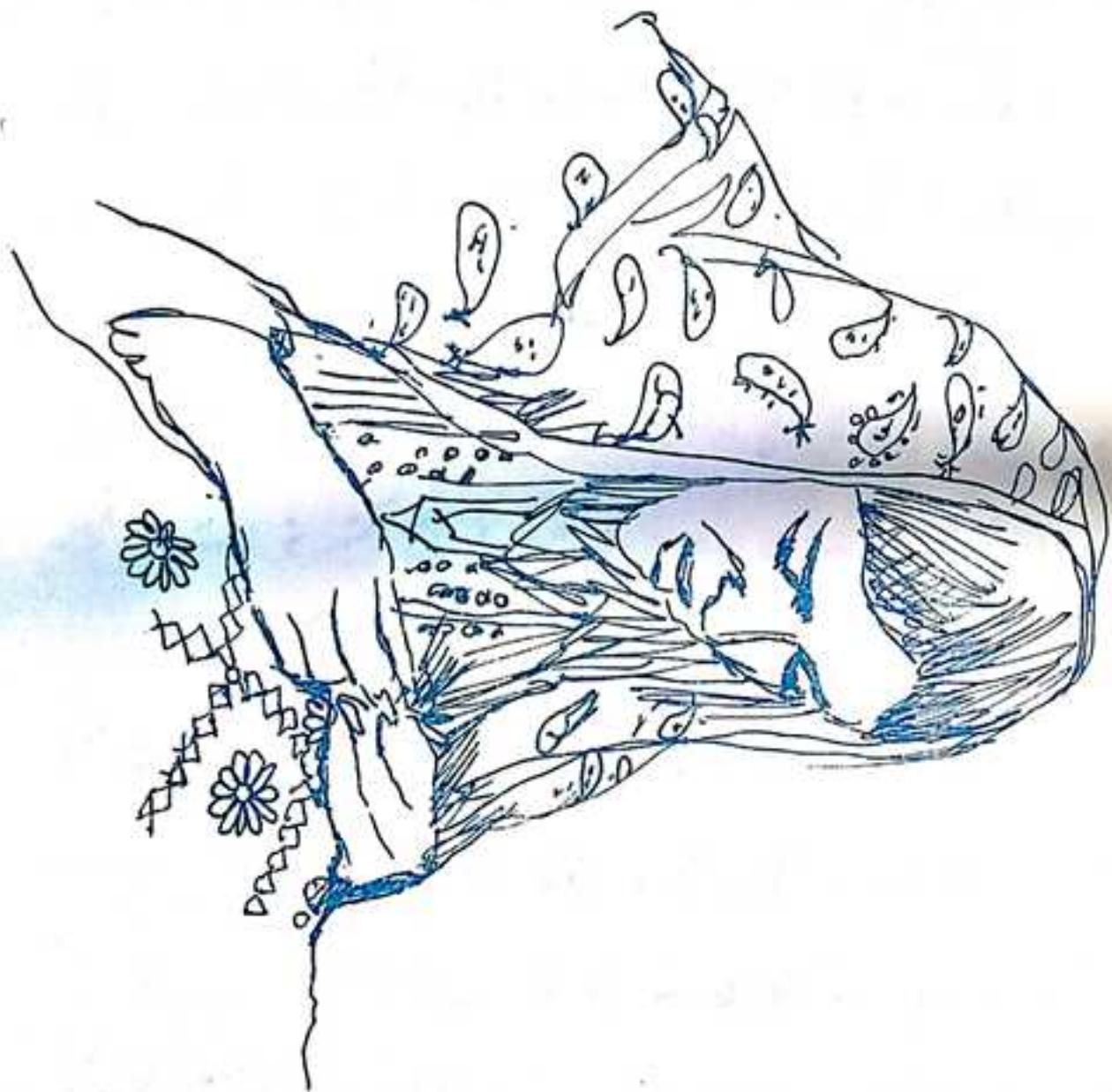
بی بی اسحاق چہ وقت کستریں گھار بی بی عائشہ ذہ سال مسراحت بی بی
عائشہ ہمانداریں زال انت کہ مبارکیں رسول شے دو می لوگ بانک بوت
دنات و دہ بزاں ۳۰ءے بی بی اسحاق امبرستل سال بوتا لے
روزائیں بی بی عائشہ امبر نو د سال بیت - بزاں بھرت و دہ
لے بی عائشہ امبر بیدا سال بوتا - او بی بی عائشہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم
گول غجرت و دو می سان و سو رکٹ -

روايت الشیعیہ کا ریت کہ وہے بنی کریم گوں حضرت ابوکبر صدیق
مال سے روپ غار ثور و تبا چیر انت تہ آہان ورد و دراک آرڈک ہے بی بی
اسحاق ات -

حضرت بی بی صفیہ بی بی صفیہ ہم مزن ناماریں نہ لے ات - بی بی
لام رسول خدا پس و گھار ات - بزاں داچہ تزویات -

بی بی صفیہ نے ۽ بہادری باز مشہور انت - جنگ خندق ۾ دہدھ کر
 مهر محل اللہ علیہ وسلم ۽ زالبولان ۽ یک کلاتے ۽ تھا نزارینت مار جو
 حسانؐ نے را آیاں دیپاں ۽ نزارینت - حضرت حسانؐ یک پیری مردے ان
 کا پرانی پروج ۽ یک ڈئے ۽ گوشان ہے ہبہر کپت اکا ز وش بر
 اد یک سپاہی ۽ کلات ۽ تھا دمیم دات کہ برو تپاس پکنست -
 بی بی صفیہ نے چھ بھرے سپاہی ۽ کپت - بی بی ۽ گدان ۽ یک لار
 زرت درہت - سپاہی ۽ سراجت و کشت - پدا آئی سرے بڑا
 چھ فریاد ۽ آدمیم دور دات کا پرائی کہ دلی سپاہی ۽ سراجیت
 گشیش کہ الی تھا مردین انت - حملہ کنگے ہتھ شہ بوت - چودا برترین
 بی بی ۽ چھ دلی اے بہادری ۽ وقت ابدگہ زالبولانی ساہ بچائیںت اد
 دو می نیمگا وقت مردینانی دلگوشش ۽ راہم شہ یکیں نیمگا پچھو بولکا
 نیشت -

بابل ۽ چھ وقت بہادری ۽ کا پلان ۽ اے دار نہ دات کہ آہائت
 آہائت شرا حملہ بکن انت

نوئیں زمانگے ۽ زالبول :- توکیں زمانگ ۽ زالبولاں ہر میدان ۾ تھا
 پاڑ دیم شت کرتہ۔ باز دیما شستگفت۔ نوئیں زالبول آپیش ۽ زالبول
 زات کر لوگ ۽ چار دیوال ۽ تھا بند اتاں۔ نوئیں زالبولاناں اینکہ
 آزان دستگ کر آچہ لوگ ۽ چار دیوال ۽ تھا چھ دراہنگفت۔ او
 مردان کوپک پہ کوپک زند ۽ سر میدان ۽ تھا کارائشت۔
 مرچی این زالبول ۽ وقتی وانگ دزنگ ٿئے سبب ۽ اے ثابت
 کر کر آوانگ دزنگ ۽ رو ۽ چھ مرد ۽ پنج کترنہ انت او آیاں
 ڏ ہم اے لایگی دجاور است کہ آ مزنيں مزنيں کارکت بکفت۔
 مرچی زالبول ڈاکٹر انت۔ استپالان تھا کارائشت۔ قوم ۽ ہزرت لکھا
 ۾ مرداں پدا نہ انت۔ اگاں یک یونگا مردو سامنس وانٹ۔ تو دو می
 نگاہ زالبولاں ہم اے میدان ٿئے تھا نام پیدا کرتہ۔

مرچی اگاں ہر تکے ۽ تھا بچارے۔ او دا زالبول الٰ کارئنت پچش کر
 اسکولانی تھا چکاں دافنیکا انت۔ پوج ۽ تھا سپاہی انت۔ قوم ٿئے سراں کیں
 اخْرَجَتْ رُزْ قوم ٿئے ہزرت لکھا پنج پدا نہ انت۔ الجھینہر نگاہ کہ پا

مداد خاص بوت مرچی زالبول هم انجینیرنگ دانگا ٿنت . بالي گراب او ڪله
گراب ۽ تها کار ڻنت .

يک نيمگا مردinas يب د گوازى ۽ تها نام پيدا ڪرڻه .
نيمگا زالبول هم يب د گوازى ۽ ناماين گوازى گرانت بزان مرچي جي
ڪل ٿئه حال ڻيin نيسٽ كه او دا زالبول ۽ وقت دست مان ڙكته .
اے کاران اواري ۽ كه آملڪ ٿئه ديمش ٿئه ۽ تها گون انت .
وقت جند ۽ بنادى كار ميله مدنت . اگاں آ ٻاليني وقت بنادى كار ڙكته
ٿئه بزان آئي قوم ٿئه مزن ہزمت كت او په قوم ۽ شري مردم پيد
كت .

ديمرئيis ملڪ زالبول گون مرديں آدم ۽ ہمکو ڳل ٿئي
ٿئه جند ۽ ملڪ ۽ ڦيhi دمگاں زال كار رون موش آرگ مال
چارينگ او راجي خدمتائ دست گت انت او پنجو ڪر دور ڦي
روان انت آں هم گون دوز ۽ گندان دترا ہمراه آران انت .

زالبول ۽ جاه آئي لوگ ڦيhi گونش ڪر قوم ۽ جو ڪنوں دهاب

نوك زالبول آبزاد استانی دیمرئی زالبولانی دستامت - زالبول زانتی
لامک بنت ته قوم زاشکار و لامک بیت .

زالبول عرما اے حق رستگ او اے آزادی است که آبروت
برایت چه رگ نہ ڈن کار بکنت - پپتران برودت یا کار جا ٹاں مروچی
آرا کس نہ گس نے بندی نہ کرته -

اسلام نہ ہم زالبول ہر سما پا بندی نہ جنگ - نوک اسلام نے
وہ نہ زالبول گوں مرداں کو چک ہے کو چک گوں بو ٹنگت - گذر ہر وہ
وہ گس نہ کارش سہم کرتے -

تلب چ گس نہ ڈن در چکنگ انت - ہر میدان نے تھا چہ مڑان
پر نہ بونگ انت - بلے ہنگتہ ایش کہ آیاں ڈن نہ کار کرتہ آیاں وہ
کن ازیں کار کہ دوگ نہ پکار رات یہ نہ داتہ - آیاں ایسا کا ڈن نہ کار
نہ رزتا - بلکن وہ بھکی کار نہ رندا گاں پہ آیاں کار کپتہ ته زالال
ہٹت نہ داتہ بلے نوں مارا اے چارگ رویت - کہ زالبول ایسا کا
ڈن نہ بنت یا لوگ ہو تھا بیندشت - اگاں ڈن نہ بینت بستہ
اگ نہ کے بندیت - مرد ؟

خدا ۽ مرد ۽ زالبول ۽ کارچه از ل ۽ گیشتگ انت۔ مرد ۽ زالبول
 خدا ۽ زالبول و آئی چکانی لاب ۽ پچھ ۽ پکٹ و کمانی دا تک و کمانی ها وہا پر
 کر آئی ڈن ۽ بروت پوریاں بکنت کار جاه و دپتران کار بکنت۔ خدا ۽
 زالبول ۽ راچہ اے کار ۽ چوئینتہ۔

زالبول ۽ کارگیں شے دارگ و چکانی رو دینگ انت۔ زالبول ڳوشتیت کر
 من ڏن ۽ کار کینن ته آئی پشت ۽ دگ و چکان داروک کئے بیت؟ ثرا
 اے، هبر ۽ گش آں کر آئی پشت ۽ مرد بنندیت۔ مرد چکان پڑن ڦڻیت
 دگ و ہد ۽ آچک ۽ بلکن په لیبو دشان کت کفت۔ بلے شیرے ده
 آچون پکنت۔ زہگ شیرالما دیت؟ اگاں دیت ته مرد آرا چون شیر پھین
 کنت۔ مرد ۽ را گور پر میت نیکه مرد زہگا وقتی لاب ورکت کت۔
 اگاں اے هبر ۽ بلے دگ زالبولي په چکانی رو دینگا بدare ته بزاں
 آزالبول دت مسے ن انت یا آئی پشت ۽ زہگ نیت۔ زہگ آنا
 مانا یکے۔ چائے آمسے زہگ ببیت یا آدائی یہ زہگ۔ اگاں
 دائی وقت زہگاں یہ بدنت برو په دگرے زہگانی رو دینگا ته مانا یکے بزاں
 بزاں یکے ۽ زہگ یہ بوئنت۔ پدا ہم متري هبر پشت پکیت کر، ما

زگ بُر تاں نہہ ماہ وقی لاپا کنست۔ اے روچاں ماس شہ دری گلین
کاراں پکیت۔ کٹ کٹ نہ کنست۔ قوم چہ زہگان جوڑ بیت۔ ہر دمیں کہ
زگ بنت ہما دمیں قوم جوڑ بیت۔ زہگان جوڑ کنوک ماس انت ماس
کر پہ دن ٹئے کار ۽ بروت۔ زگ دگس دمیں یہ بنت۔ آسر ایش
بیت کر زہگان ۽ شریں دلگوشی فریست زگ پہ بے دڑا و بے ڈول
مرو دان بنت۔ اور مزن بنت۔

چوشین زگ نہ ماس د پس ۽ عزت ۽ زانست نہ دگ کئے ییگا۔ پرچہ
کر آرا چہ شر رآت ۽ ہیل دیگ نہ بوتا کر دگنیائے کار ۽ جیہڑانی تھا آڑا
چہ پیم وقی دبت مان کنگی بیت۔ چہ پیم آ جوانیں مردے بوت کنست مترین
۽ عزت ۽ چون کنست۔ مترین ۽ دیما چون پہ ادب نذنست د پاد
کائیست۔ چہ دتا کسترنیاں چون چانست چوشین زگ مزن بنت نہ پہ وقی
ماس د پساں شر بنت نہ پہ قوم ۽ باں۔ اگاں ماس وقی زگ د قوم
شری د جوان ۽ لوٹیت تہ کیانا گس ۽ نندگ کپیت۔ گس ٹئے نندگ زہگان
ہیاں کنگ د رو دیگ ہنچو المی د لازمی انت کہ آرا مردم یک سر کت د
لٹکا دکر دات نہ کنست۔

پئے حاتر ء زالبول ۽ مسٹریں و ستریں جاہ آئی لوگ انت دیکھا
 هر زالبول ۽ ببیت آئی بنیادی جاہ آئی لوگ انت ذکر دپترو کارا جاہ
 لہتیں مردم گوشت کر زال ۽ تباں سور نہ کرت آ دپتروانی تھا کار پکنٹ،
 نیٹ - سور ۽ رند زالبول دری کار ۽ کھاں یو پنٹ - بیٹک جنک ہز
 کت کفت دو باز ہنچیں ناوی ۽ مجبوری است کر جنین آدم یتھیں دھا
 ڈن ۽ کار ۽ کب کفت بلے اگاں درستیں زالبول دری کارو کباں ہل
 کنان ۽ زوران پکنٹ - ت لوگ شہ آپاف دتا درکیت و لوگ شر ک کر
 گیشتر اُما دلگوش کرزیت.

چیا کر شہ لوگا قوم جوڑ بیت - استان ۽ شری ۽ ہرال ۽ دارودار لوگ
 ۽ سراٹنٹ -

زالبول ۽ کارو کردار :- چہ کلائ ما اے ہبر ۽ چارن کر اسلام ۽
 زالبول ۽ را ہما جاہ کر داتگ - آئی فرو ۽ پاکستانی راج ۽ تھا زالبول ۽
 کارو کردار چھی ببیت - اسلام ۽ تھا مردو جنین ۽ درجم برابر انت بلے
 آئے راج ۽ تھا زالبول ۽ راتنگی ہما جاہ نہ رستگ کر آرا اسلام ۽ داتہ -

پے ہاتڑا زالبول عَ وقتِ حقیقیں کردار وجود سہرا کرت بکر تر۔
 یک دانہ پیں جنین اویک نادانہ میں جنین عَ بنیادی کردار گس دارگ
 او زہگانی رو دینگ و دلگوش انت۔ پرچہ کہ مردگس عَ داشت نہ کفت اون
 زہگان راستیں تربیت دات کفت۔ ہے چینز عَ پہ اللہ تعالیٰ عَ وقتِ تکران یہ
 تھا گرستہ۔

امرجاں قوامون علی النساء

ترجمہ ۱۔ مرد جنین نے نان نفخہ بے ذمہ دار انت۔
 بزاں مرد لاب و پیچ نے ذمہ دار انت۔ نوں صاف درا انت کر مرد
 کیاں پکفت۔ وقتِ زالبول او زہگانی گزرو حاجت آں پورا پکفت۔ دوی کا بڑا
 گس و زہگانی رو دینگ زالبول نے سرا انت زالبول عَ بنیادی کردار نوں چیدا
 تربیت۔

زالبول دگنیا نے ہر کندیگی بیت۔ آہان کارو کرد چہ اذل عَ خدا عَ یکے
 کرت۔ زنگ دوی کنگ عَ آہان جوانی عَ تربیت۔ زالبول عَ مستریں کار لوگ
 لے دارگ انت۔ لوگ نے درگ دت یک مزین کا سے۔

اگاں زالبول لوگ و دارگ عَ مزانت تو آدقی زہگان چون شرکت

لوگ ۽ دارگ ۽ مانا ایش انت کر آئُ لوگ ۽ تھا پس دُریں جیڑھی بہت
وتنی لوگ ۽ پرچ ٻیمیں نہ وشی ۽ راه مدنٹ۔ زہگان شرتبیت پدنٹ۔ آہل
جو اینیں شہری ۽ جوانیں مسلمان جوڑ پکنٹ۔

اگاں گرتی بہت کوکیں پوڑو پکار ۽ آدقی زندان په وشی گوازینت
مکن انت۔ تو آدمازابول وتنی لاکی ۽ کار بگیپت۔ آرا بامد انت کر دل
لوگ ۽ ہر قح و درقح ۽ ہنچش بداریت کر ہے کوکیں پکار ۽ تھا آ دل
او وتنی چکانی زند ۽ په وشی گوازینت۔

بلے باذ زالبول ہنچیں انت کر آبازیں پکار ۽ ہم اللہ ؓ نکر ڏاڻ
کشتیت۔ او مرد ۽ را ہے سہر ۽ سرا ۽ ہر روچ لوگ دینت کر پلان گس ۽
اے چیز ہست انت من گس ۽ نیست۔ آئُ خیال و چم ہر وہا دگرے
چندران سک انت۔ او ہر قح ٻیم کر بہت آکویش کر من دگران بربری ڦا
پہائیں۔ چائے کر لوگ ۽ نان په درگ ۽ پاشت کپکیت۔ او زگ بے پنج
بہت۔ آرائے زگ و مرد ۽ سد بیت ن گس ۽ بس آکویش مرد اام
و شام پکنٹ یادگه دسیده ۽ بیت پیسے بیاریت نہ من و ترا ھل و لادکنیا
وڑا مرد ہم بیزار بیت۔ گس نئے تھا کہ آرا آرام مریضت نہ آڻن ڈھم

شہر کت نہ کنت - پہا ہر روچ گس ۽ تھا جنگ و چیڑھ بیت - زبگ تو
ہر بنت - چئیں گس گئے یک دوزخ نے جوڑ بیت - پیشا گشت کر زالبول
گس ۽ جنت جوڑ کنت ۽ دوزہ ہم -

یک شریں زالبول ۽ کار اے نہ انت - چئیں زالبول کٹ نہ کنت
پوتا ہم بد بنت او پو وقت مرد و زبگ آں ہم بد بنت - ماں باز پھیں
زالبول ہست کر آوق پوچھڑو لیزگ نے سوب ۽ گس ۽ داشت نہ کنت
روپے تھا ہزار روپی آمدن بسی - بے آپنخو آپ و آپ ۽ جنت گئے اے
گل ۽ تھا پرچ نرنا اہتا - نہ وقت گس نے صفائی ۽ خیال نہ وقت جند ۽ او
نہ درہگان صفائی خیال است - پوچھڑو لیزگ نے سوب ۽ مردم چئیں گس ۽
مرسیدات نہ کنت - اے وڈیں جنین ہم کٹ نہ کنہت - مردانی دل ۽ او
ایگ مردانی دل ۽ ہم جوان مارگ نہ بنت نہ مردم چئیں ۽ زبگ آں دوست
لاشت کنت -

یک شریں او لا یکیں زالبول ۽ کار ایشنت کر آ چئیں ناہو دیں داسپان
رکشاں یہ بدن - ہے کمین آمدن وقت گزران ۽ پکنست - ہر چیز کے خدا دن
لکھ ۽ پکشیت - گیشتر نتی زہگانی د مرد ۽ خیال نہ بداریت - دگر گئے ہیزیں

وقت چھم آں سک مدحت گیش وقت صفائی لوگ او زہگانی صفائی ۽ عیالا
بداریت۔ بے دڑیں ہر قوح نئے بذلہ وقت آمدن ۽ وقت گس ۽ کارو گز ران پلا
بکنت۔ تو چھینیں زالبول پہ وقت زہگ و گس ۽ او پہ قوم ۽ نیکیں زال ثابت
بنت۔

یک لوگے ۽ تھا اگاں چھینیں زالبولے بوت۔ بزاں آ لوگ جنت ۾ یک
نمودنے اے۔

بزاں اگاں لوگ ۽ تھا دشی بوت تو پدا آپه دلجمی زہگانی روپیت گئی
اگاں نہ لوگ ۽ ہر وہا جنگ جیڑھ ببیت تو ہیال دو نیمگا بیت۔ اے
پہماز ہگانی نیمگا دلگوش کم روٹ۔ او زہگ پھر ووت رو دیں در چکا رو دت
ہپھش کر ووت رو دیں در پکھے بر بادرسی نہ بیت۔ وہدے چتمان وہاب بیت
ہے پہما اے دڑیں زہگ مزن بنت۔ ہر ایں زہگ جوڑ بنت۔ آیاں راگ
پہ جیڑبے نیمگا نیات رو دان بیت۔ او آیاں تھا جنگ و جیڑھ کنگ ۽
عادت پیدا بیت۔

زالبول ۽ دوی مسٹریں کار زہگ ۽ چالداری در روپیگ انت زہگ ۽
روپیگ اور چالداری کنگ و مزن کنگ یک ارزائیں پکھے نہ انت۔

ماس وقت زنگ ۽ ها وڌ شردو لائک پکنست که آمزن بیت ۽ دل
 راج د قوم ۽ یک شری مروئے جوڑ ببیت . دل راج د قوم ۾ نہ رتا ۽
 پچ پدا ببیت . قوم چه زہگان جوڑ ببیت . ؟ نوں هر چوں کر ماس وقت
 زہگان بوزنکت جادویں قوم جوڑ ببیت . اگاں زہگان تھا لیکیں زنگ ببینت اویک زنگے ہر
 ببیت تو نہ را پچ پائندگ نہوت اے، ہر ایں زنگ په قوم ۽ درد مری
 جوڑ ببیت . پرچھ کے ایشی ہمہ رائی ۽ دگ بازیں زنگے هر اب بوت کنست .
 زانتکار گوشنست که ماس ۽ کٹ زنگ ۽ اولی میں مدرسہ انت
 زنگ ہرجپ کے چہ اوئی میں مدرسہ ۽ ہیل کنست . مزن بیت ہا ہیل آئی
 عادت جوڑ ببینت . دوئی بہر ایشنست کہ اگاں ماس ۽ دہ زنگ انت
 آردہے دہیں زہگان یک چم ۽ بچاریت . چونڈ کے یک زنگے درست
 انت یکے نادرست . یک زنگے ۽ را درد و راک شری بدرے اویک
 ننگے ۽ را شری و راک مدے . اے بہر باز گندگا کیت . کم اگاں ہا
 ڻے یک زنگے شر بنگ انت اویکے بدرنگ تو بدرنگا ہزار نام بندیت .
 آرا ۽ جوان رنگوش نہ کنست . دل شر بنگیں زنگ ۽ سپت دو سپ
 ۽ بر کسی دبما کنست . بدرنگیں زنگ ۽ لیر جنت . اگاں یک زنگے باز لائک

انت . او یکے نالا مک - بجائے ایشی کر آنالا مکیں زہگ ۽ لائگ بکت
 آ آرا بدتر نالا مک جوڑ کنت . آ پوش کر اگاں آیک سوال جست بکت
 تو ماس جواب دنت تر نالا مکے ٿئے تو پچ نزانے تئی درانگ درانگ
 بی پاڻدگ انت . اے هبر آزہگ ۽ دل ۽ کیت . آگیگ بیت کر
 بلکیں آپچ نزانت . آئی سوال جست کلگه درانگ کلیت . شر برانگ
 بدلا آگنده تربیت . اے وڑو پیم ۽ پھوشنیں زہگ ۽ دل ۽ کمتری ۾
 خیال پیدا بیت . چه ماس و پسال آئی دل هراب بیت . پا ایدگه بارس
 و گھاراں آئی دل ۽ بدزانٹی وکست پیدا بیت . آخر ۽ آچه لوگ ۽
 یاغنی بیت . او پا وقت مات و پتاں او وقت راج ۽ کیک نا دوستیں مردا
 جوڑ بیت . اے هبر نوں ماس و دستنا ڏنت . بزان آکویت کر آکا
 زہگ یاغنی دنا دوست بینت . تو ماس ۽ را پاید انت کر آکلیں زہگان
 یک چم ۽ بچاریت . بدرنگیں زہگ ۽ بدرنگی ٿئے ٺاکور ۽ مجنت . آئی دل
 ۽ پچ اے هبر ۽ میارت کر آ بد زہگ انت . بلکیں آئی درگوش ڏگ
 شری گپ و هبران بکت . چیا که بدرنگ بودگ زنگے وقت دستانا ات
 کسی دستانا انت که وقت زنگا دت ڏوادر پکنت . جوانیں چی مردم

اوب داری ٿئي آئي کب انت - اگاں ايش ڈولدار انت ته آئي زنگ ڈولدار
انت -

اگاں زنگ نالا ڪت انت - تو آئي دلگوش ۽ پس گوں اسے هبر ۽
مکنست کر آنا ڦاھڪ انت - بلکيس آرا هروهدا دلبڌي بدنت که آلا ڪيس زنگ
ٿال ٿا شري شري کار ڪنگه لائيسکي دبوُر مان انت - زنگ ۽ هرجو جست
پسو ۽ بدنت - گوں آئي هروهدا سوال د جواب ٻكت - تمانكه آئي ٿا جت
لڳ داڳ دت پيدا بسيت -

زنگ شه بُن ازلي ۽ نالا ڪت ۾ نابوده بسيت - نالا ڪت ۾ نابود هم زنگها را
ماں او آئي چاگرد ڪنست - چه کسان ۽ آهيل ڏيگ بسيت که مزینانی
ب ۽ چون ڪنست - تو چه دت ۽ مزئين مردے گندے ديميا پادا سلام
هئي - دش ابتهن ٻكن -

پاۓ آمردم اميرے بسيت يا گرئي ٻئي - درستاني مانا ڪيڪے لڪاں يك
پاڪار چو ڊت ۽ كترنيانى گونا زمي ٻكن - په بدو هيركار - گله - دروگ
چڪلائهن پرچه ڪر اسے وڌا هدا نه دش بيت او مردم ۽ دلپت
ڪار بسيت -

پلا ماس آرا جنت د دوزخ نئے باردا چیزیں گلبوخت کر خدا
پر پھے ۽ ایشا نا جوڑ کرتگفت۔ جنت ۽ چونیں مردم روت او دوزخ
چونیں

اگاں ماس شریں ہبھرو گپتیار دگرانی ادب د عزت لگ ک شریں ۾
اگاں چپ کایا ہیں بدنت۔ تو زبک پس پیا بیں زبگے نہ بیت۔ ادا
گس ۽ یاغنی بیت۔ چشیں زبک پاد کائست په دلی راج او راج داں
یک لکھی جوڑ بنت۔

ہے پیا ماس جنک ۽ نیکا ہم ہمینکہ دلکوش بنت۔ ہے جنک
مرچی کسی ۽ گہار انت او کسی ۽ جنک۔ مزن او لامک بوڈکا ند
مُور بیت۔ او آدمی کے ۽ لوگ بانک بنت۔ بزاں آدگہ یک خاندان
متریں بوتنت۔ او آیاں سرا باز ذمہ داری کیت۔

نوں ماس دلی جنک ۽ ہر کار ۽ ہیں بدنت۔ ایک کا نان د ریگ
نہ انت۔ بلکیں اس آنا یک پوریں گے ۽ بار ۽ چست لکھا چہ
تیار بکنت۔ تاکہ آ دلی لوگ ۽ شرکت بکنت او دلی لوگ دا جہ ۽
اوہزہ مت ۽ ہر دہا تیار بہیت۔

پرچہ کہ گیشتہ سکار ہے جینیں چکانی سراکیت - آیاں خبدانی کر شریں
لداری بیت - پدا آوتی لوگ ۽ ذمہ داریاں ہم ٹھاہینت کنست - اد
س جوڑ بومگا رندوتی چکانا ہم شر ردوینت کنست اد ادب دارشکت
نت -

لوگ بانکی ۽ اوار دگہ باز ہنجیں سکار است کہ آیانا زالبول پہ دشی ٿو ۽
مردگی کرت کنست ۽ بائیڈ انت کہ مردچی ایں دیم شت ۽ زمانہ ۽ زالبول
زین نزین سکارانی تھا وقت دستان دور بدئنت - ما ادا ہتھیں ہا سکارانی باب
دین کہ آزادبرلانی لا یکی انت ۽ زالبول اے سکاراں پہ جوانی کرت کنست
وقت گس ۽ ہم پہ شری داشت کنست

انگ وزانگ - رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم ۽ پرمان انت کہ علم

مرد ۽ جینیں ہر دہ آنی سرا فرض انت -

دانگ وزانگ بزان علم حاصل کنگ ہنچو کہ پہ مردیں زہگان الی
ہے درا پہ جینیں چکان سہم الی انت ۽ زالبرلان بائیڈ انت
اولہ جینیں چکان پہ علم در برگ ۽ اسکولان دیم بدیئنت - پرچہ

کہ علم حاصل کنگے زانگے اُمبر ہے کافی انت ۽ پدا کسان ۽ جینپر
۽ را دگہ لوگ ۽ ذمہ داری ۽ ہم سرائیت - اے زماںها آں دیاگ
ہم شتر کار کنت -

دومنی وانگ ۽ زانگ ۽ چھی آ وقی نفس بزاں وقی جند اشہزاد
درس کنت - وقی نفس ۽ شتر کرت کنت ۽ آیاں دل ۽ دماگ
ہم روشننا بنت -

یک زالبول ۽ وانگ یک کشم ۽ وانگ انت - پرچھ کہ زالبول
بوت آ وقی زہگاں داییت - زالبول ۽ گیشتر وہد ۽ پاس گول
گو زیت - ۽ زہگ گیشتر ہبر شہ وقی ماساں ہیں کنت ۽ پنٹ
۽ زورت - پس ۽ وہ انکس گوں زہگاں بگوزیت ۽ نہ ایکس زہ
دلگوش دات کنت -

پے حاتر ۽ زالبولاں نابالد انت کر آوت داندہ بنت
بوانت ۽ وقی جینیں چکاں الی ۽ بواییت پرچھ کہ ہے جنید
چک آئندگ ۽ زالبول جوڑ بنت - پرچھ کہ پدا آمسٹر بوت - آش
دانست نکنت ۽ دومی آنکس ہیں کرت نکنت پرچھ کہ آ دن

آیان دمگ پخته بیت ۽ پخته ُمیں دمگ ۽ تھا ہبہ باز دیا نہیت.
 دمگ وزانگ ۽ دخدا امبر کانی انت - کانی ۽ دانگ پچش
 انت پنجو کہ گوئر پچیت بزاں آیان دمگ چوکور ۽ آپ ویکا پچیت
 ۽ مرن ۽ دمگ چو اشتائیگیں جو ۽ انت.

ہے دانگ ۽ سب انت کر ملک ترقی کفت - اگاں سپ مردیں
 داندہ بنت ۽ جین ناواندہ تو گذا ملک شریا ترقی نہ کفت ۽ دیم
 شت ایں زمانہ ۽ چھی پد پکیت - توں بزاں اگاں یک لوگ ۽ داندہ
 بابت تو بزاں راج ۽ داندہ بوت ۽ راج ۽ کہ داندہ بوت تو بزاں
 ملک ترقی کفت ۽ دیا روٹ -

اُ توں لوگ ۾ مترآل ٿئے زالبول انت - اُ ایدگ کستری درما زالبول
 ۾ اس ۽ چیرا انت - توں زالبول کر داندہ بوت آل دست ۽ پچیرے
 دا داندہ بنت -

زالبول گمشہر وڌ جنکاں سائنس بوائیت کر اے زمانہ سائنسی یم
 دا زمانہ انت - ابیدہ سائنس پیغ - ملک ترقی کت ۽ دیا شت
 اکٹ.

وانینگ

وَانِنْگ وَانِنْگ هَا کار انت کر آرا زالبول شه مردیان گیش پُشرتی نُ جوانی کرت کنست. وانگ و پدایے دومی کار انت کر زالبول لایگی انت کر وانگ و رند کر آیاں دلی وانگ دربرت. آلوں په یانگ کسائیں زہگانی وانینگا په وترا تیار چکنست. آیانا بامد انت کر آجخان اسکولاں په وانینگے حاتر و استاد جوڑ بینت چکانا برانیست. اے میاری ایں، ببر و ن انت مرچی ماپے حاترا دیم شت ایں زمانو چی پشت کپنگیں ہے حاترا کر او دت لک و ترقی و تھا دست مان ن کنن. و ہرجی بیدت مردیں زہگانی سر و دور دین.

ذن زالبول اسکولاں بامد انت کر آوتی جند و ترقی و پا و لک و تھا جاترا ہچیں کارانی تھا دست و مان پکنست. اگاں بھر کار آیانی دت و ن بیت تو ہما کاراں پکنست کو گوں آیاں بنت و آیانی کنگا آیاں لگ و کار مالو ن بنت.

جنکانی کلیں اسکولاں زالبول استاد انت و آیاں سبق بینت جنکان ابید زالبول کسائیں بچکاں ہم تاں پر امڑی و بوانیست

پرچ کر زہگ په لیس د باس نہ فرمی شتر دانیت ہو دتی بین
و دربارت . زالبول ہو تبا نجم ہو جمندہ گیشتر انت نہ پہا آنچھو
پر دتی زہگ ہو پیما چاریت ہو آیان ہو وائیگ ہو ابید آیان ہو نہ
کان ہو چ کر زہگ گز نہ سنتی گندیت شتر دل دانگ ہو دل
و دت ہو شری نہگ ہو جوڑ بیت . زالبول اے کار ہو شتر کرت کت .
پے عاترا اگاں زالبول بچکاں تاں پراٹھی ہو باقیت باز شرات

ڈاکٹری ہُزرنگ :- ڈاکٹری ہم زالبولان لائیکی کار ہو - آیان ہو بائیڈ انت
کا آہے لین بزاں ڈاکٹری ہو کوشش ہو بکفت . اگاں کسی تافر ہو بت
مذال کمل ایں ڈاکٹر ہو جوڑ نہ بوت . تو آنرنسنگ ہو کورس ہو بکت . ایش ہم
ہم ہہرمت لگگ انت .

ڈاکٹر ہس آن سرب اپنالاں کار ہو بیت . زند ہو ہر میدان ہو
کان کار کیت . زالبول ہو دل تو تر رحم روٹ . ہو آن دل ہم مر
ت . پوکر بیار ہہرمت ہو دلگوش ہو زالبول کت کنٹ مردیں آدم کت
ت . پہا بیت یا شپان پاس زالبول دم برگ ہو نام ہو تران

ءُ نہمت لگ ۽ پنجو تیار انت.

نوں زالبولاس بائیت کے اے میدان ۽ تھا دلی دستان ماں پکن
گوں ملک و قوم ۽ نہمت لگ ۽ ترقی دیگ ۽ شے مردیں نہم ۾
پدا مبنت - دوئی زالبول ایش ہم بزانست کے پے نادرائیں زالبول ۾
پے زالبول ڈاکٹر یا زس شترانت - پرچھ کے باز جنیا دم مردیں ڈاکٹر ۾
ہا دلی لمح ۽ میار ۽ سبب ۽ علاج نکنست ۽ پنپند ہے بیت کر
سمودا ابید علاج ۽ ریزنت ریزنت ۽ مررت.

یکے کے منے ملک گرہیں ملک ۽ - دوئی پدا منے زالبول ڈاکٹر ۾
زس کم انت - نوں کے زالبول دت کے اے میدان ۽ تھا بیانیت ٿ
منے ملک ۽ ایکس ساہ بیران ٿے بیت - زالبول ۽ دست ۽ بیار ۾
چوت ۽ ایر صیال ۽ دلگوش شتر بیت - پرچھ کے مردین ۽ دلن ۾
کار ہنکس انت - کہ آ پیار ۽ نیمگا دلگوش دات نکنست - اگاہ آ دلگوش
پریت تو آزادالبول ۽ نہ بوت نکنست - زالبول بر چیز ۽ پے نیا ۾
جو ان سر ۽ سوچ کنست ۽ نادراده ۽ صیال ۽ دلگوش ۽ ٿے دل
زپی سپراں شری نیمگا بارت - ۽ نادراده دلی نادرابی ۽ انکس ٿ

اریت

غذا سکھت آگاں مئے ملک ۽ سرا سخنیں دختے بیت۔ تو زالبول
وں فوجان اداری ۽ جنگ کرت سکھت۔ بے آگاں وگ ۽ یمندیت۔ آنے
شکیں جاگہا قوم ۽ ہزرت ۽ کرت کنت۔ وگ ببیت پائے اپنال
آپنی آنی ہزرت نک پدا نہ بیت۔

اسلام ۽ شرود آت ۽ ہم زالبولال ہے دمادتی پی آنی ہزرت
۽ پدا نہ بولکاں۔ زوں مئے زالبولال۔ ہم بامدانت ۽ اے دیم شت ایں
نہ ۽ تقاضا۔ ہم سیش انت کہ وقتی ملک ۽ ترقی ۽ شہ مرداں پسین۔
آیان اداری ۽ وقتی ملک ۽ ترقی ۽ وقتی دست ۽ ماں بکنن گوں۔

زالبول زانتکارانی چشم عَ

دش نگیں زالبول ۽ چارگا چم دش بنت۔ او وش لایم زالبول
۽ گندگا دل دشمال بیت۔ (سبوئیں)

ماں وگ ۽ کر نیکیں و داننڈہ میں ماسے رزالبول) انت آ وگ
لزم گری او ادب داری ۽ زانت جاہ بزاں یونیورسٹی انت۔ (فلالی)

۳۔ اگاں گو شے مرد چم انت تو زالبول چم ۽ روک انت۔ اگاں مرد
ڦا پلے ھیال بخنے تو زالبول پل ۽ بوانت۔

(ٹھامس مور)

۴۔ زالبول ۽ زبان آئی زحم انت۔ آرا پچ په زنگی ۽ نیکیت
(فریپکیس)

۵۔ نیکیں زالبول اللہ تعالیٰ ۽ شہرتیں داد انت۔

(ہندر)

۶۔ زالبول ایو کا یک راز سے داشت کنت وقی ایمر ۽ راز ۽
(مارکوٹیں)

زالبول یک ہنچیں گلاب ۽ پلے کر آرا یک حوفواری ۽ گونڈیں لکھ
لگتا۔

(ٹینی من)

۷۔ زالبول چم درستان شرتر او آسامائے آخری ایں ھیکی انت۔
(لینن)

۸۔ زالبول زندع سکی و دشیان مرد ۽ ہمراہ انت۔

(گوئٹے)

۱۰۔ آ قوم تاساہت دیماشت نہ کنت تاکمہ آئی زالبول مردانی ہمراہ

(چہد کنست ر قائد اعظم)

۱۱۔ دش رنگی زالبول و مگر روکنست - شرکاری آڑا لاکھ سپت کن

او شرم د جیائے سبب و زالبول ہجھش بیت کر مردم آڑا سبده

(شیک پیر)

۱۲۔ کائنات نے تصویرئے تھا رنگ زالبول ٹئے وجود ۱۰ سرا انت

(اقبال)

۱۳۔ زالبول و دل بچیں دریائے کہ آ را کن ر نیت

(بلوڑن)

۱۴۔ کلین زالبول شر رنگ انت - پلے بچیں زالبول است کہ و ترا و ت

پا ہجر دویزگ کنست - (لا براز)

۱۵۔ اگاں د گنیاۓ تھا زالبول مبیت تھا د گنیاۓ مردم لہیں روچ و

تھا ہون داریں جناور جو طریاں (ذاتی کمال تکی)

۱۶۔ زالبول مبوقیں تو د گنیاۓ تھا ایو کا پرشته بوتنست - انسان و را

اشرفت المخلوقات و رجہ تھیب نہ بوت (لانگ فیلو)

- ۱۷۔ زالبول بیٹک پرشنہ اے ۔ بے آنات نہ انت ۔ پے ماز ۔
چہ پرشنہ آں بالا تر انت ۔ (اتروج)
- ۱۸۔ زالبول مرد ۽ چہ گیش سر په نیات نیک او زیات خارسی کش ۔
(چیخون)
- ۱۹۔ زالبول انسان او پرشنہ آن نیام ۽ مردم انت (باسناک)
- ۲۰۔ زالبول مبارک انت کہ چہ آئُ بکت کیت ۔ (کیمپ پل)
- ۲۱۔ کلیں دگنیائے بادشاہی بریت ۔ بے دناداریں زال نہ بوت ٿا رہا
پکیرے ۔ چو شیں بادشاہ ۽ آگریب شتر انت کہ درمائیں دینا
۽ کارا رند وقی لوگ ۽ آرا زال ۽ ہما بچکنڈگ رسیت کہ آئُ
تھا ولی درمائیں کمان بے ہیال کرت ۔ (کوپر)
- ۲۲۔ زالبول پچوا گل ۽ جہل او الفاف ٿئے وڑا دوست انت ۔
(ہولج)
- ۲۳۔ زالبول ۽ فطرت چہ مردے فطرت ۽ بلند و بالا تر انت ۔
- ۲۴۔ زالبول زندے بیگنچ انت زندے گدسر انت ۔ راستی ۽ زال
(ڈاکٹر گرام)
- ۲۵۔ زالبول زندے بیگنچ انت زندے گدسر انت ۔ راستی ۽ زال

- وَ أَبِيْدِ زَمَرَےْ جِيَالِ سِمْ كَتْ نَبِيَّتْ .
 (شیل جبران)
- ۲۵- مَرْدِيْكِ كَنْجِيْسِ پَلْيَےْ آَلِ دَشِينِ بُرْ زَالْبُولِ اَنْتْ (رہاتنا گاندھی)
- ۲۶- زَالْبُولِ ہَا وَهِدَهِ اَنْتْ كَ زَمَانَهِ وَ رَفَارَگُو آَلِ هَكَامِ بَتْ نَكَنْتْ .
 (کیمپ ہل)
- ۲۷- جِنِينِ كِيْكِ روْزَنَائِيْ شَيْءَ اَيْ دَكَنْيَا شَيْءَ تَبَارِيْ وَ دَورِ كَنْتْ .
 (میکست)
- ۲۸- زَالِ وَ أَبِيْدِ دَغْنِيَا تَاتِنَامِ اَتْ . تَانِكِ بَهْشَتِ وَ جَنْدِ سِمْ زَالِ وَ آَيْگَهَا
 (رپوپ شدر)
- ۲۹- زَالْبُولِ اوْلِ سَازِ اَنْتْ كَ سَاسَاسِ آَلِ پَشْتِ وَ چَهْرَوْزِ اَنْتْ
 (اقبال)
- ۳۰- چَهْرَهِ هَلِ زَالْبُولِ شَهِ جَنْتِ وَ نَزِيْكِ تَرَانتْ .
 (من کنگھم)
- ۳۱- لوْگِ وَ آَبَادِيِ زَالْبُولِ وَ مَتْرِيِ وَ سَراِ اَنْتْ . (حضرت سیدمان)
- ۳۲- زَالْبُولِ مَرْدِ وَ پَدَشَكِ اوْ مَرْدِ زَالْبُولِ وَ پَدَشَكِ اَنْتْ
 (رنگان مجید)

(پوشک سر عَ پیغمبر دنت عَ برہ انت)

۲۲- زالبول مرد ہو دنگر انت - (قرآن مجید)

دنگار عَ سرا مردم - قسم کنانی عَ بروت پے بیرانی عَ درنگل عَ مردت)

۲۳- ہنا زالبول کر آئُ جپ کم انت آچھے انگرائ شرتات -

۲۴- من شارا پنچیں گنجی نے حال عَ بدیں کہ بے جوڑہ انت - گوش دارت
آشہریں گنج زالبول انت -

۲۵- ہنا زالبول جستے عَ روت کر آئُ دش سانی عَ آئُ ہسائیگ و
ہمراہ دش پسخت -

۲۶- مردائ گوشنارت کر شے زالبولاں جتی شے سرات پنچش کر شے
حت آنکی سرات - (حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم)

۲۷- زالبول لوگ نے روڑنال انت - آگ کر کہ زالبول نہ برت آگ
ئے تھا دشی نیست -

(حدیث شریعت)

